

«Σεβασμιώτατε εκπρόσωπε του Οικουμενικού Πατριάρχη, Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών, Σεβασμιώτατοι αρχιερείς, σεβαστοί πατέρες, εντιμότατοι πολιτικοί και στρατιωτικοί άρχοντες, πενθηφόρε λαέ της πόλης και της περιφέρειας Γρεβενών.

Κυκλώνουμε σήμερα το σεπτό σκήνωμα του Μητροπολίτη μας, που ανάλωσε τη ζωή του διακονώντας την εσχατιά αυτή της ελληνικής γης. Πενθεί η μητροπολιτική περιφέρειά μας, καθώς κατευοδώνει τον Σεβασμιώτατο ποιμενάρχη μας στην τελευταία του επί γης κατοικία, αφού υπέμεινε περιπέτειες και πόνους πολλούς μετά το τροχαίο ατύχημα που είχε.

Έζησε κοντά μας 38 χρόνια. Αν και δεν προερχόταν από τον τόπο μας- ήταν γέννημα και θρέμμα του Πειραιά-, τον αγάπησε και τον υπηρέτησε με όλη τη δύναμη της ψυχής του.

Στο αντάμωμα δύο αιώνων στάθηκε «επί σκοπόν» στο πηδάλιο της τοπικής μας Εκκλησίας και μοιράσθηκε μαζί μας χαρές και λύπες, ενώνοντας τον βηματισμό του με τον δικό μας.

Σεβασμιώτατε, θα σας θυμόμαστε πάντα σκυμμένο στην Αγία Τράπεζα, όποτε λειτουργούσατε, να αναπέμπετε με κατάνυξη τις ευχές της θείας λειτουργίας, να συγκινείσθε και να συνεπαίρνετε κι εμάς σε μια ουράνια μέθεξη. Έτσι σας είδαμε και στην τελευταία θεία λειτουργία που συμμετείχαμε, στη γιορτή της Παιδείας, των Τριών Ιεραρχών.

Μέσα στην καρδιά σας είχατε κλείσει τις μεγάλες σας αγάπες, το Μοναστήρι της Ζάβορδας και το γηροκομείο. Στ' αλήθεια, ανύστακτη υπήρξε η μέριμνά σας για την ιερά Μονή του αγίου Νικάνορα στη Ζάβορδα. Και πραγματικά, την ανακαινίσατε εκ βάθρων μετά τον σαρωτικό σεισμό του 1995.

Όπως, επίσης, ζωηρό ήταν πάντοτε το ενδιαφέρον σας για το γηροκομείο. Αγαπήσατε τους τροφίμους του και τους νοιαζόσασταν πολύ περισσότερο από τους οικείους τους. Κι εκείνοι σας το ανταπέδωσαν με συγκινητική αγάπη. Στην αγωνία τους μην κλείσει το ίδρυμα και βρεθούν έξω, τους διαβεβαιώνατε ότι με νύχια και με δόντια θα το κρατήσετε ανοιχτό.

Ιδιαίτερα σας ενέπνεε η μορφή του Εθνομάρτυρα Αιμιλιανού, γι' αυτό και του αφιερώσατε τόσα βιβλία.

Στην προσπάθειά σας, της καταγραφής της ιστορίας του Εθνομάρτυρα και στηρίζοντας το πολυποίκιλο πνευματικό σας έργο, ως Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Γρεβενών τότε, συμβάλλαμε στην έκδοση του Ε' και ΣΤ' τόμου των «Ιστορικών Αρχείων» «Αιμιλιανός, ο Εθνομάρτυρας Μητροπολίτης Γρεβενών 1877-1911» και στην έκδοση του βιβλίου «Οι τρεις Άγιοι των Γρεβενών».

Υπήρξατε απλός, λιτός και μετρημένος, δωρικός, θα έλεγα, σε όλα σας. Ούτε καν οδηγό για τις μετακινήσεις σας δεν χρησιμοποιήσατε. Ποτέ δε λείπατε από τη μητροπολιτική σας περιφέρεια, παρά μόνον όταν σας καλούσαν τα συνοδικά σας καθήκοντα. Ποτέ δε χαρίσατε στον εαυτό σας ένα ταξίδι αναψυχής, λίγη ανάπαυλα, ένα διάλειμμα. Πριν τα χαράματα «πιάνατε» δουλειά, για να αναδείξετε τα αρχεία της Μητροπόλεως. Χρησιμοποιώντας μεγεθυντικό φακό ακόμη, ξεκλειδώνατε τα μυστικά που έκρυβαν, για να τα χαρίσατε στις μελλοντικές γενιές.

Πόσο μας συγκίνησε η επιθυμία σας, που επαναλαμβάνατε και στο κρεβάτι του πόνου, να ανεγείρετε με προσωπικά σας χρήματα ναό στη Αντίτσα των Φιλιππαιών, για να γίνεται λειτουργία εκεί. «Τόσα παλικάρια», λέγατε με δάκρυα «είναι θαμμένα στις βουνοκορφές της Πίνδου. Επιβάλλεται να κτιστεί ναός, για να τελείται λειτουργία για την ανάπαυση των ψυχών τους». Πόσο μας διδάξατε! Ακόμη και μέσα στον πόνο σας μνημονεύατε τις θυσίες των παλικαριών στις ακρώρειες της Πίνδου. Ελπίζουμε την επιθυμία σας να ικανοποιήσει ο διάδοχός σας.

Σεβασμιώτατε, πιστεύουμε ότι κι από κει που τώρα βρίσκεστε θα μας έχετε στη μέριμνά σας και θα προσεύχεσθε στον Κύριο για όλους εμάς, τα πνευματικά σας παιδιά, για την πνευματική μας προκοπή και κυρίως για την ενότητα του ποιμνίου σας και την αληθινή πρόοδο του λαού σας.

Εύχομαι ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σας στα ουράνια σκηνώματα. Αλλά κι εσείς να πρεσβεύετε στον Κύριο, ώστε να σας διαδεχθεί ποιμενάρχης, που θα μπορεί να αφουγκράζεται τον πόνο του λαού και να τον απαλύνει, να έχει αποδεδειγμένη προσφορά στην κοινωνία, στην εκκλησία, στους νέους και να ταυτισθεί με τις αγωνίες μας για ένα καλύτερο μέλλον. Θέλουμε όχι απλώς μητροπολίτη, αλλά πατέρα, που να ανοίγει το ράσο του και να μας αγκαλιάζει όλους και να είναι αυτό το μυστικό της επιτυχίας του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της μακεδονικής γης που σε λίγο θα σας σκεπάσει.

Αιωνία σου η μνήμη, αοίδιμε ποιμενάρχη μας!

Καλή Ανάσταση!».